

în stare de apă lichidă. Kondensarea aceasta se produce în aerul atmosferic când se află într'insul o cantitate de aer mai mare de cât aceea ce poate ținea când este sărat. Ast-fel se formează roua, bruma, nea, ploaie, zăpadă. Aerul de apă condensat în atmosferă se chiamă neaer când este pe suprafața pământului; iar când aerul se află la oare-care înălțime în atmosferă, atunci se numește nor. Aerul, condensându-se în aer, formează sferice mici ce fac aerul săv forme de vâșchi.

Apă, spre a lua forma elastică și a se transforma în aer, cere aproape de cincă ori și jumătate mai multă căldură de cât a se încălzi de la 0 până la 100°. Apa, și kilogram de aer apos la 100°, ce se primume în $5\frac{1}{2}$ kilog. de apă la 0°, produce $6\frac{1}{2}$ kilog. de apă la 100°. Principala acesta slăbește în zănie, spre a ferice mase mari de apă năse în vase de lemn, ce s'ar altera prin lăcrarea directă a focului. Când aerul prin condensarea lui poate fi vâșător, atunci trebuie să ținem printr'și sănd înăoi să prin niște țevi năse în lichidul ce este a se încălzi.

Proprietățile chimice ale apei. — Apa n'are nici o lăcrare asupra reactivilor colorați, și este nedecompozabilă prin căldură. Măști corpi simpli o descompun: și, prăm chlorul, se combină cu hydrogenul ei spre a forma acidul chlorhidric, și lasă singur oxigenul ei; alții, prăm potasiul, ferul, etc., îi ia oxigenul lășându-i hydrogenul a se deața.

Apă se combină cu și mare număr de corpi în proporții definite, și formează niște compoși ce aș primum năme de hydrati.

Șindu-se cu acidi, cu vasele și cu sărurile, apă nă modifcă, în general, proprietățile lor cele caracteristice: de aceea se și stădie mai obicșit proprietățile cele specifice ale acestor corpi în hydrati lor.

Cu toate acestea, în oare-care cazuri, apă care se zănește cu acidi, cu vasele, cu sărurile, prăcuză niște modifcări importante în proprietățile lor.